

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی اختلالات آزمایشگاهی در بیماران مراجعه کننده با خارش مزمن به درمانگاه پوست بیمارستان فرشچیان همدان در سال 1396

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 25، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

زهره بحیرایی - دکتری حرفه ای پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

زهره صناعی - استادیار، گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

پدرام علیرضایی - استادیار پوست، مرکز تحقیقات پسیوریازیس، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: خارش مزمن به خارش بیش از شش هفته اطلاق میشود که میتواند منجر به اختلالات خواب، اختلال در فعالیت روزانه، افسردگی و در نتیجه کاهش کیفیت زندگی فرد مبتلا گردد. بررسیهای آزمایشگاهی متعددی جهت یافتن بیماریهای سیستمیک در مبتلایان به خارش مزمن توصیه شده است؛ اما شیوع کلی این بیماریها در بیماران گرفتار خارش چندان مشخص نمیشد. در این ارتباط، مطالعه حاضر با هدف تعیین فراوانی اختلالات آزمایشگاهی در بیماران مبتلا به خارش مزمن انجام شد. این امر میتواند به شناسایی عوامل مرتبط با خارش و تشخیص بیماریهای زمینه ای در این بیماران کمک کند. مواد و روشها: مطالعه حاضر بهصورت مقطعی انجام شد. در این مطالعه 30 بیمار دچار خارش مزمن و بدون ضایعه پوستی یا سابقه بیماری سیستمیک توجیه کننده خارش از نظر متغیرهای دموگرافیک (مانند سن و جنس) و پارامترهای آزمایشگاهی Erythrocyte Sedimentation Rate (ESR)، BUN: Blood Urea Nitrogen (کبدی و آلکالین فسفاتاز، بیلیروبین، تام و مستقیم، کراتینین، نیتروژن اوره خون)، هموگلوبین و لاکتات دهیدروژناز بررسی شدند. در ادامه، داده های دموگرافیک و آزمایشگاهی در چکلیست ثبت گردیدند و با استفاده از نرم افزار SPSS20 تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میانگین سنی بیماران معادل 50.4 ± 15.4 سال بود. 60 درصد از بیماران مرد و 40 درصد زن بودند. در 40 درصد از بیماران اختلال آزمایشگاهی یافت شد. بر مبنای نتایج، شایعترین اختلالات آزمایشگاهی عبارت بودند از: افزایش قند خون ناشتا 26.6 درصد و کاهش سطح هموگلوبین 16.7 درصد. سایر اختلالات آزمایشگاهی شامل موارد زیر بودند: افزایش سطح آلکالین فسفاتاز (10 درصد)، لکوسیتوز 6.6 درصد و افزایش لاکتات دهیدروژناز، LDH: Lactate، ESR، TSH، BUN، Dehydrogenase (بیلیروبین و کراتینین هر کدام 3.3 درصد). شایان ذکر است که تفاوت آماری معناداری بین شیوع اختلالات آزمایشگاهی در مردان و زنان وجود نداشت. در این مطالعه یک بیمار لنفوسیتوز همراه با افزایش LDH داشت که در نهایت اختلال لنفوپرولیفراتیو تشخیص داده شد. نتیجه گیری: با وجود اینکه نتایج آزمایشات در 60 درصد از افراد نرمال بود؛ اما پیدا کردن یک مورد اختلال لنفوپرولیفراتیو در این بیماران اهمیت بررسیهای کامل آزمایشگاهی در آنها را گوشزد مینماید.

کلمات کلیدی:

اختلالات آزمایشگاهی، بیماری سیستمیک، پارانیوپلاستیک، خارش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/937457>



